

חלק מהגהה שניי* על הליקוט שיצא לאור לש"פ משפטים תשל"ד.
(נדפס אח"כ בלקו"ש חי"א ע' 89 ואילך.)

כדאי לציין, שחלק מהכת"י על הדפים הבאים אינם של כ"ק אדמו"ר
זי"ע, אלא של הרושמים.

(צילומים בדפים הבאים)

תמונה

תמונה

* "הגהה שניי" פירושה: תחלה הכניסו חברי הועד להפצת שיחות השיחה – מתוקתקת במכונת תקתוק – לכ"ק אדמו"ר להגי'. ואחר שהגי' השיחה ותיקן תיקונים, והוסיף הערות והוספות, מסרו בחזרה לחברי הועד, ואז סודרה השיחה המוגהת עם כל ההערות, בדפוס, על געלי"ס (ניירות) ארוכות, והוכנס לכ"ק אדמו"ר עוה"פ להגהה שניי'. ולפעמים הוסיף הרבה תיקונים הערות והוספות, גם בפעם השניי'. וכפי שרואים בהשיחה המצוב"ז.

שלפניו?

(ג) בדברי רש"י, דטעם הרציעה הוא נתיקן דגאון וזאת ששמעה... לא הגנוב והלך וגנב... הרצע, און זאת ששמעה... כי לי בניי עבדים...
והרצע - אינו מוכן

14/08/2018 10:00

(1) כא, ו'
(2) מצורע יד, יד, ית, כה, כה, כה בתוכו
שם-הלשון "תנך" און המטור הימנית, אבל ככל דפוסי רש"י וברש"י כתיי הוא ככפנים. וכיה במכילתא עה"ס, פסוי ס' ראה קכב, (3) מכילתא עה"ס (בשינוי לשון), (4) הרע"ב כתב: "אז אינו כו' ריל או זה (דמהוכא חיתי לוכר השמאלית ולא הימנית)"; אבל מלשון רש"י או אינו וזא כו"י "קדוש" אונג - אינו יודע איור חיל כו"י (ובי"ב) משמע דסברא לומר דהוי של שכל וככפנים.

החיים

(5) מכילתא עה"ס (בשינוי לשון).
(6) בכנה מפרשים (מיטם זקנים עה"ת). רש"י, ריב"א, משכיל לדוד ועוד) הקשו הלא תגנוב רעשה"ד (יתרו כ, יג) מיירי כגונב נפשות (ראה רש"י שם) והויל להביא מלא הגנובו" (קדושים יט, יא) שדבר כגונב פמון [ודאה חוקיני משכיל לדוד ועוד שהגיהו דציל לא הגנובו]. וראה רש"י שהירץ: ייל והיק און שי שמעה בכיני לא תגנוב כדרך כלות שנכללה כו גם אזהרת לא חנובו דמיירי בטמון (ש) חר"ב חתומה כולה וכלה כעשה"ד כמו עשה"ד דפינו עה"ס (אנן).

15 (2)

והרצה אינו מוכן

(ודברט סע) והלכות
והלכות דעשה"ד - ענין
כ"ב, י"ד

וערו ייל ג"כ כמיט רש"י אחי"ב "און ששמעה על הר סיני כי לי בניי עבדים" (שאינו בעשה"ד כ"א כס' כהר (כה טו)) - שנכלל בזיבור הראשון "אנכי גו' אשר הוצאתי מארץ מצרים מבית עבדים", וראה פרע"י שם: כדאי הוא ההוצאה שתהיו מטיעבדים ל' וראה לקח טוב, הוכא כתייש כאן וזת קכב.

(15 ארא)

16

והיל שנכלל גם בזיבור הדי לא יהי לך גוי" - דאק ירושלמי סיק דקדושין (סוף ה"ב) "און ששמעה מהר סיני לא יהי לך אלקים אחרים על פני ומירקה בעלי עומ"ש וקיבלה עלי עול בוי"ד" (אבל בירושלמי עם (מסיים ב"ב) "און ששמעה בה"ס כי לי בניי עבדים").

וה"ל דלמהרהרה רש"י
שם (ד' ס' א' ו' א' א' א')

(7) קדושין כב, ב'
(8) כהר טס, נה וראה לעיל הערה 6.
(9) קדושין שם. ברש"י כתיי אינו, וראה לקמן הערה 44.
(10) בדפוס ראשון ושני כאו דרשות ריב"ז ור"ש בסדר הסוף - קודם הפי דר"ש ואח"כ סירוטו של ריב"ז. אבל ברוב הדפוסים הוא ככפנים.
(*) לכאורה ייל הטעם כי "והגישו אל הדלת וגוי" בא בכתוב לפני "ורצע גו' אונג". אבל אינו - כי לפי הויל לרש"י למשו לפניו וזיבור בפ"ע על התיבות אל הדלת או אל החוזה, ככפנים.
משפטים - א

17

רעיון שפעולת פירוש זה בענייננו הוא כעין פעולתם וענינם של צרור הר

ארוסת ר. תלמוד ארבעה עשר
היינו ר. תלמוד ארבעה עשר
עצמם - ר. תלמוד ארבעה עשר

מכאן
לכאן

31) בראשית כתב: דווקא הוא לומר ש' מסני שבחלת שש לא פטר עצמו אלא מחמת החזק אינו נקרא שהלך וקנה אדון לעצמו, אבל הוא מושב זקנים: כשמוכר עצמו כעם ראשונה נמכר מחמת עיניו ולכן אינו זקן שרצע אבל כן. והוא משכיל ליה ועתה.

32) יבכרם ששין שמונתיו ומזונות אשתו ובניו על האדון (רש"י כא ג) הרי ע"כ הרגיל יש לו הכסף שקיבל בעת ש' נמכר עצמו לעבד, ועוד: בעת יציאתו יעניק לו האדון כהעניו (ראה טו יז) העניק העניק לו" — הרי איא לומר שרוצה הוא לישראל נכד יחד הדודק שיהי בעת יציאתו לחפשי (33) במשכיל לדוד הירק, דאחיז דהוה שיכב רעועת אפי' בהחלה... אלא מיהא לא הוה יורה אלא לנרצע לפי כשנח בהטא אבל תודין זה אינו מספיק (וראה ג"כ לעיל הערה 11) דלפיז השאר הקושיא עבה לו ירצע גם על שאר הנאים דה שיהו בהטא.

פ"א

34) יראה ג"כ במושב זקנים: שוה לא ג"כ בדרשות וכו' ואעפ"י שנתה מוכר... נכונה מ"כ... יבדאי שאין לענוש על פי יורה לכתחילה להמכר בעבד.

35) ~~היה כו' א"ל שא"ל~~ הכונה שנתה הדרות בדבור א"ל וראה פ"ד ל"ד על כפטי (שם) ששמעו ישראל חכמי בני המדינה עצמה וגם כשרטת ה"י נדברו יענינו הדבור לישאל בפעם ה' ש"ל (רש"י עם יט יט) ה"ל זה עם קולו של רבביה — ראה פ"ד ל"ד על פרשי (שם)

דבר א"ל ויבדק
א"ל א"ל
ה"ל א"ל
ה"ל א"ל

36) יתעורר גם דקושיין (שם): און ששמעה קולו כ"ל וראה רא"ם יצאה לדרך כאן — קולו ע"כ נח ששמעו בפעם האי רק קולו של רבביה) ומה שלא כתב רש"י ה"ל ששמעה קולו (ראה לעיל הערה 12 ובסוה"מ) — י"ל בפ"ג שדלשנו ששמעה על הר סיני בכתב כולל גם מה ששמעו הדבור "ה"ל רבביה בפעם שני' ע"י משה כניל (37) והוא ג"כ קיבל ע"ע וענה על קו ה"ל ועל לאו לא"י (פרש"י שם כו א.) ור"ה בערובה לק"ש ח"ו ע' 119 ואילך.

73

17

37) ראה שבת ק"ב ב: "וישב וינן מקרני יבנה ע"כ"

38) ראה בחובות טו ב: שכל אויא נותק הקביה פרטתו בעתה.

39) י"ל בדרשות ר"ה

ה"ל א"ל ויבדק
א"ל א"ל
ה"ל א"ל
ה"ל א"ל

ה"ל

הנשאלות (קצרה) לדור ארבעי

* אמה אסור
ע"פ זכר העדה
(מאוס סגל לוי)
ד"ר ז"ל
אנשים
ואם פרה
אין סוגה
אין נמוכות
אין זיווג
ולמה

טרגדיה: זכור הבושם: המרגלית
היא מפיצה אור ומאירה
את ההדר והדברים הנמצאים בתוכו
— וכן כשהאדם נושאה לשם תכשיט
ויופי הנה עם היותה במקום מסוים
כגוף היה פועלת ומקשטת את כל
האדם הנשאה — וכן "צורר הבושם"
פועל ומפיץ ריח טוב בכל סביבתו.
— והנה שכוח רש"י שפי' זה הוא
"כמין הומר", והיינו שפי' זה בטעם
הדבר "שנשתנו דלת ומוזה" מפני
שהיו עבדים במצרים... ואמרת כי
לי בני עבדים כו' פועל ומוטיף.
הסברה גם בהענין הקודמו (שלכן)
נרצע האון ביון "ששמעה... כי לי
בני עבדים כו'".

והנה ע"פ כי הנ"ל מוכן דאין
מונחו של רש"י בפירושו דומה ראה
און להירצע וכו' בכדי להסביר
טעמו דקרא — דאין זה ענינו של
רש"י בג' ריש כששיי' לבאר הטעמי
הנ"ל התורה הוא הוכיח לפרש טעם
"אם להסיר הקשר" שנתעורר ע"י
דושו לאנו — הימנית" (וכנ"ל ס"ב
בארזות); ולכן הביא רש"י הדרשה
דר"ש בג' ואין המוטיף גמ'. אל
הדלת גו' כי דרש"ה אינו אלא
גמ' טעמו דקרא אין זה ענינו של
רש"י בפשיטתו. והו' שמדויק רש"י
בגמ' (וטעם של בג' המימרא) "דרש
די דרש כו' שבוה מרמו שפי' זה
הוא רק טעמו דקרא דר"ש שהוא
הרש"י טעמו דקרא דרשו.

בגמ' מ"מ וביאו רש"י בהמשך
המימרא של דיביז מכיון שהוא דרש
המשמרה שהוא "כסין חומר".

ובכדי להסביר גם לתלמיד
מטעם שיטתו דרש"י למה יענש ב'
עמט המור כיכ הרי העון דגניבה זו
מיון המור כסתם "לא תגנוב" שהרי
אגב נבד דחקו; וגם על אומרו "א"
הבתי את ארונך קשה לעונשו עונש
המור כיכ שהרי טוען ג"כ "אהבתי
גו' זה אשתי ואת בני", כנ"ל,
ג"כ מביא רש"י שטעם זה אמרו
"דיביד".

כל ענינו של דיביז (לאחרי שנקרא
דבן) הי' לימוד התורה הגם שהי'
נעת ההורבן ולאחריו שאו הי' מצב
של חזקת ועניות וכו'... וכמרו"ל...
"ג' שנה עסק בפרקמטיא) ארבעים
שנה למד וארבעים שנה לימד" ו...לא

טעמו דקרא

דמיל דה

ואם אין דעה דב' ע'
זכר ע'

דמיל דה
זאן אהאיה וס' למה אופן
אהרל"ך "א"ס דיקל ט'
ד' (א) ה' דודט ט'
ד' (א)

547821818m

אוצר החכמה